

[Ministeren for handel, industri og søfart.] dels at den burde udvides til også at gælde Færøerne. Det er der muligvis logik i — det er svært for mig at se. Iøvrigt er det vel efterhånden gået ind i det høje tings forhandlinger som et fast program, at hvergang jeg beskedent nærmer mig denne talerstol med et større eller mindre lovforslag, ruller det ærede medlem hr. Tholstrup op til en stor principiel debat. Jeg tror ikke, der er nogen grund til at komme ind på de af det ærede medlem fremførte synspunkter, det er vist altsammen ting, vi har behandlet så ofte før.

Der kunne dog måske være grund til at røre ved det problem, det ærede medlem fremhævede vedrørende skotøjsrationering. Det er vist overdrevent at kalde det en rationering, men vi har altså haft en vis ordning for skotøjet, som det naturligvis ville være rart at få ophævet. Det er også mit indtryk, at tidspunktet nærmer sig, da det kan gøres. Det var min agt allerede at ophæve ordningen i fjor, men så indtraf en nedgang i tilførsel af huder til fabrikkerne, og det var en overgang tvivlsomt, om det kunne lykkes at få tilstrækkelig mange huder ind udefra. Derfor fandt vi det utilrådeligt at ophæve ordningen på det tidspunkt, og heri var erhvervet enig med os, både handelen og industrien. Imidlertid er der skaffet udveje for at få de pågældende råmaterialer til fodtøj, og jeg ville derfor tro, at tidspunktet nu snart ville være inde, da ophævelsen af denne ordning kan finde sted.

Peder Knudsen: Det ærede medlem hr. Tholstrup gjorde den opfattelse gældende, at hvis man indførte den frie konkurrence, ville det ikke være muligt at sælge fodtøj med f. eks. papbindsål. Men det er jo ikke rigtigt. Vi har eksempler derpå fra forrige verdenskrig. I årene fra 1918 og op gennem 20'erne blev der solgt en masse bras af fodtøj her i landet; der blev også importeret en masse bras, og det viste sig, at det gik ganske udmærket med at sælge det. Hvilket almindeligt menneske kan se, om der er papbindsål i en sko? Jeg tror nok, jeg tør sige, at det skal der som regel en fagmand til. Dertil kommer, at den slags sko jo er billige, idet de kan købes billigere end sko med læderbindsål. Så skulle man jo mene, at skotøjshandleren måtte være interesseret i at købe det gode fodtøj for derigennem at beskytte sine kunder, men det har vist sig, at det er han ikke; skotøjshandlerne har tværtimod gerne villet købe dette bras. Nu ved jeg godt, at man ikke kan skære alle skotøjshandlere over en kam, men adskillige

af dem har købt den slags fodtøj, og det har vist sig, at de har kunnet sælge det. Altså — påstanden om, at den frie konkurrence hindrer, at der anvendes dårligt materiale til fodtøj, har ikke sin rigtighed.

Det ærede medlem var også inde på, at der finder afskedigelser sted på skotøjsfabrikkerne, og at årsagen hertil er den, at skotøjshandlerne ikke må sælge de varer, de har lyst til. Det er heller ikke rigtigt. Der har ikke fundet nævneværdige afskedigelser sted indenfor skotøjsindustrien — vi har praktisk talt ingen arbejdsløse —, men der har derimod fundet en nedsettelse af arbejdstiden sted i temmelig høj grad. Årsagen hertil er, at der har været mangel på læder — sådan er forholdet. Som den højtærede handelsminister oplyste, blev der i efteråret bevilget valuta til import af en del læder; der kom også en del ind, og mere kommer der vel nu i begyndelsen af året, men det var naturligvis at håbe, at der kunne bevilges noget mere valuta til import, idet det har vist sig, at tilgangen af danske huder har været faldende. Af hensyn til beskæftigelsen vil jeg derfor meget gerne benytte lejligheden til at henstille til den højtærede handelsminister, at han ser villigt på spørgsmålet om import af huder til skotøjsindustrien, således at den kan komme i fuldt sving, idet det er en kendsgerning, at der i dag er stærk efterspørgsel efter skotøj.

Tholstrup: Hver gang den højtærede handelsminister kommer op på talerstolen her for at svare på mine indlæg, benytter han lejligheden til at komme med nogle principielle bemærkninger om sin eller om min politik i stedet for sagligt at imødegå, hvad jeg har fremført. Det ville være mere på sin plads at drøfte tingene sagligt, for de indlæg, jeg kommer med, er som regel af saglige natur; at de en gang imellem må sættes op med en baggrund af de principper, vi går efter, er kun naturligt.

I dette tilfælde var jeg inde på adskillige saglige ting, f. eks. importen af gummistøvler og frigivelsen af fodtøj, og de spørgsmål kunne den højtærede minister passende have taget med i sine bemærkninger til mig.

Til det ærede medlem hr. Peder Knudsen vil jeg sige, at kunderne jo har lov til at spørge deres skotøjshandler, om han nu er sikker på, at fodtøjet ikke indeholder underlødige materialer. Vi behøver ikke at være barnepige for kunderne. Når folk skal købe et par sko, kan de udmærket godt selv se sig for og spørge, om de bliver snydt eller ikke. Den skotøjshandler, som